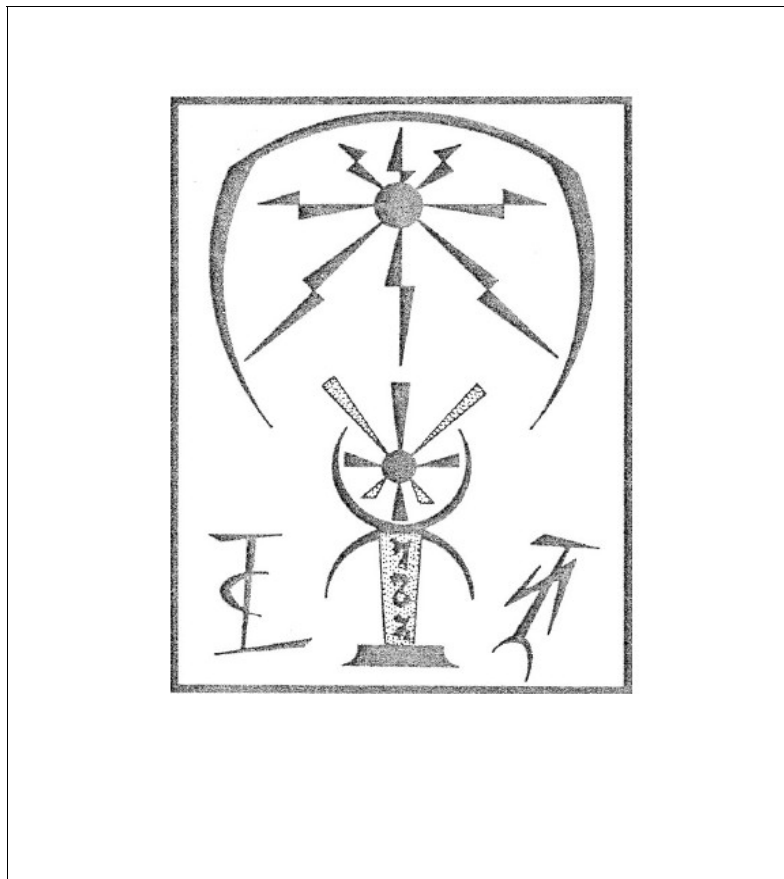

Vědomí a Kniha Zákona

Magie není tvořena člověkem, je součástí člověka. Má své základy hluboko ve struktuře mozku, lidského těla, v nervovém systému a v jejich vztahu k člověkově abstraktnímu universu, mase myšlenek a řeči (matce myšlenek).

Jack Parsons, Svoboda je dvojsečný meč

Úvod

Mnoho vědců dnes souhlasí, že vědomí je nějak asociováno s nervovým systémem, a to v názoru, že nervový systém je oblast, kde vědomí operuje, ve stejném smyslu jako se například elektromagnetické pole formuje okolo drátu vysokého napětí. Důležité je si uvědomit, že elektromagnetické pole není produktem drátu vysokého napětí, stejně tak nemůže být o vědomí uvažováno jako o produktu nervového systému. Spíše se zdá, že vědomí potřebuje nervový systém pro své vlastní projevení. Tudíž se dá říct, že mozek existuje ve vědomí, než že vědomí existuje v mozku. Proto je nutné povrchově zmínit anatomii mozku a nervového systému před tím, než budeme pokračovat hlavní náplní této eseje. Nicméně před tím, než se začneme zabývat mozkiem a nervovým systémem, zdá se nezbytné zmínit převažující akceptovaný názor (a podle autora eseje také nepřesný) o rozdělení mozku (*domnívám se, že tím naráží na pravá versus levá mozková hemisféra a jejich oblast práce u tzv velkého mozku = obrázek poslední strana.. pozn Míša*).

Je známo že schopnosti jako řeč, logika, matematika, uvažování atd. spadá pod činnost levé mozkové hemisféry velkého mozku, zatímco umění, intuice, estetické citění atd. patří pravé hemisféře. Na základě této teorie vznikla tradice nazývat levou hemisféru jako dominantní a pravou jako méně významnou, a to i přesto, že experimenty dokázaly, že dospělý jedinec může mít jednu z hemisfér úplně odstraněnou, aniž by navždy ztratil schopnosti, které má mít tato hemisféra na starosti. Je pravda, že okamžitě po operaci odstranění jedné z hemisfér nastane hodně změn a ztráta některých funkcí, ale do pěti až šesti měsíců po operaci jsou téměř všechny ztracené schopnosti obnoveny. Není to jednoduše otázka individuálního pacienta naučit se všechny funkce znovu od začátku, protože to by vzalo mnohem více času kupříkladu naučit se složit a artikulovat větu - kdokoliv kdo se naučil cizí jazyk, tuto schopnost obnovení jistě ocení.

Pokud tedy levá hemisféra (*u praváka je dominantní levá hemisféra*) kontroluje všechny racionální procesy a je je tzv. mužská jak tato teorie říká, a pravá hemisféra, tzv. ženská hemisféra (*u leváka je dominantní pravá hemisféra*) je zodpovědná za všechny intuitivní procesy, pak by jistě měla většina žen být dominantních na pravé hemisféře a tím pádem by tedy měly mít dominantní levou ruku. Tak to ale není, protože je více žen než mužů, které mají dominantní pravou ruku a volní funkce pravé ruky spadá pod levou mozkovou hemisféru velkého mozku. Pokud zvážíme například snění jako produkt nevědomé mysli, pak bychom měli očekávat, že sny budou aktivitou pravé mozkové hemisféry. Experimenty pomocí elektroencefalographu (*přístroj na měření bioelektrických mozkových aktivit, označovaný zkratkou EEG - pozn. Míša*) však demonstrovaly, že snění obnáší zapojení obou hemisfér, dokonce celé šedé kůry velkého mozku (*šedá kůra velkého mozku vytváří 40% hmotnosti celého mozku, složená asi z 15 tisíc milionů nervových buněk.... zodpovědná za vědomé akce, paměť, mentální aktivitu, myšlenky, intelekt atd. U mozku je šedá mozková kůra na povrchu a bílá tkáň uvnitř - pozn Míša*). To nám zcela jasně říká, že teorie dominance hemisfér by měla být přinejmenším pozměněna. Jediné možné vysvětlení tedy je, že obě mozkové hemisféry velkého mozku vždy obsahují všechny funkce a odstranění dominantní hemisféry (u praváka levé a naopak) dovoluje spícím schopnostem uloženým v nedominantní, zbývající hemisféře se probudit. Pokud se vrátíme k analogii elektromagnetického pole a drátu vysokého napětí, je tedy zřejmé, že odstranění pólky z drátu vysokého napětí by nezničilo půlku elektromagnetického pole.

Cílem této eseje je ukázat pole působnosti pro nevědomou mysl a její interakce s vědomou myslí během fáze vědomí nazývané gnosis (*změněné vědomí, kdy mysl člověka je plně soustředěna na jeden bod a všechny ostatní myšlenky jsou vyloučeny - pozn. Míša*) v neposlední řadě také ukázat na důležitost Liber AL vel Legis (*Knihy Zákona*), ve vzájemném působení těchto dvou fází vědomí. Tato esej byla inspirovaná intenzivním studováním a přímým působením Liber AL vel Legis (*Knihy Zákona*), a je tedy předpokládáno, že čtenář je s touto knihou seznámen.

Nervový systém člověka

Nervový systém lidské bytosti je rozdělen do dvou částí: Centrální Nervový Systém (CNS) a Autonomní Nervový Systém (ANS) (*autonomie je samospráva ... neovlivnitelná vůli člověka, pozn. Míša*).

CNS se skládá z mozku a míchy a oblastí, které se nachází v obou zmiňovaných, a ANS obsahuje skupinu pomáhajících center (ne moc rozdílných než mozek), které mohou být uloženy mimo centrální nervový systém (CNS), stejně jako uvnitř CNS. Příkladem jsou žlázy s vnitřní sekrecí (*žlázy které tvoří hormony, chemické posílčky mozku, které ovlivňují orgány vzdálené od svého místa uložení pozn. Míša*)

CNS kontroluje pruhozanou svalovinu, která je zodpovědná za všechny vědomě vykonané pohyby. CNS je extroceptivní (*extro-receptivní*) tzn., že reaguje na podněty které jsou mimo organismus. Hlavní funkcí CNS je přizpůsobovat se okolnímu prostředí.

Oproti tomu ANS je introceptivní (*intro-receptivní*) tj. odpovídá podnětům z uvnitř organismu jako změna teploty, hlad, žízeň. Reguluje funkci žláz s vnitřní sekrecí a vnitřních orgánů a přizpůsobuje se vnitřnímu prostředí. Také kontroluje hladkou svalovinu, svalovinu, kterou nelze ovlivnit vůlí... výstelky tepen, svalovinu uvnitř zažívacího traktu apod. (ANS také kontroluje svalovinu srdce, která je speciální). ANS může v případě nezbytnosti provést nevědomý reflex nebo reflexní pohyb, který je pohybem příčně pruhozané svaloviny za jiných okolností ovlivňovanou vůlí.

Hlavní úloha CNS je ztvárněná právě oběma hemisférami a jejich šedou kůrou mozkovou na povrchu, což je centrum pro všechny volní pohyby svalů a hlavní zakončení smyslových orgánů... tzn. interpretace vjemů ze smyslových orgánů se nachází zde. Je to také místo poznávacích funkcí, myšlenek a bdělého vědomí. Učení nových dovedností je také organizováno šedou kůrou mozkovou, která je součástí obou hemisfér. Jazyk a řeč jsou kontrolou temporálních, tedy spánkových laloků šedé kůry velkého mozku (*každá z hemisfér velkého mozku je rozdělena na čtyři části pro popisné účely = čelní, spánkovou, temenní a týlní, viz obrázek pozn. Míša*) zde, ve spánkových lalocích jak se zdá, může být uložena i paměťová stopa, zejména v hippocampu (*hippocampus má na starosti krátkodobou a dlouhodobou paměť a je to první místo, které bývá postiženo Alzheimerem, je uložený je uvnitř temporálního laloku velkého mozku v jeho šedé kůře - pozn. Míša*). Další paměťové stopy bývají v amygdalae (*další místo, také v temporálním laloku každé z hemisfér velkého mozku, amygdaly jsou velké jako mandle a jsou součástí limbického systému, tj. laicky řečeno mozek plazů, nebo taky základní vývojová část velkého mozku, kde jsou uloženy primární funkce jako vztek, hlad, žízeň, sexualita, instinktivní chování - pozn. Míša*). Hippocampus a Amygdala jsou malá elektrická centra v mozku, která při stimulaci (*tj. setkání s podnětem*) vyvolávají obrazy a emocionální prožitky z života jedince doprovázené originální, nebo chcete-li původní událostí, třebaže ke stimulaci došlo teprve nyní. Temporální (spánkové) laloky jsou také domovem několika spánkových center.

Rozvoj frontálních (čelních) laloků je nejvíc charakteristická vlastnost mozku primátů, včetně toho lidského. Poškození v této části mozku vytváří významné a někdy až

drastické výkyvy v oblasti vlastní vůle. Stimulus na povrchu, tedy v oblasti mozkové kůry, může zablokovat stimuly uložené hlouběji v bílé mozkové tkáni. Jinými slovy idea může vytvořit tyto bloky. Rozkazy jako: postav se na nohy, chovej se jako člověk atd. mohou zklidnit hysterického jedince, nebo vyburcovat někoho ze srnulého šoku k akci. Také bylo dokázáno, že šedá mozková kůra může v okamžiku probudit člověka ze spánku, pokud je to nezbytné. Frontální laloky hemisfér velkého mozku mají důležitou funkci v paměti a mohou se stát součástí našich plánů pro budoucí rozhodnutí nebo akce. Alkohol a podobné drogy potlačují tato vyšší centra a uvolňují chování, které je za normálních okolností soustavně pod kontrolou těchto center. (Chcete-li mne uctívat, vezměte vína i zvláštních drog, o nichž povím svému prorokovi & jimi se zpijte! AL.II.22). Toto demonstruje, že i bez jakékoliv snahy jedince normální vědomí mozkové kůry krotí nebo modifikuje velkou část kdyby chování. Dokonce na rozšířené vědomí může být nazíráno jako na takovou brzdu. To je zábrana, na kterou se odvoláváme když říkáme Uklidni svou mysl . Skutek zapamatování tak může spočívat v případném odstranění této brzdy a zdá se, že skutečně nemusíme nic chtít, když mozek je schopen dělat všechno co umí za nás. Jediné, co skutečně musíme udělat, je rozhodnout se co je třeba udělat a odstranit brzdu)Neboť ryzí vůle, nezkalená úmyslem, osvobozená od chtivosti výsledku, je každým způsobem dokonalá AL.I.44 .

Navzdory neuro-biologickým důkazům, které indikují, že frontální laloky hemisfér hrají obrovskou roli ve funkci a prosazování vůle, někteří psychologové (jako William James v 19. století, Rollo May ve 20. století) prohlašují identitu Vůle s Láskou. Nejenom, že tato myšlenka pochopitelně dobře spolupracuje s Thelemou (Thelema = 93 = Agape) (*Agape řecky láska... míní se tím vyšší forma lásky, původní nižší dvě jsou eros, philos - pozn. Míša*), ale také to znamená, že tedy Vůle, stejně jako Láska jsou hlouběji uložené (*než ve frontálních lalocích mozkových hemisfér*) a náleží ke starším a hlubším částem mozku. Skutečně, dle Tantry je Adžňa čakra místem vůle, (*adžňa se nachází u šišinky, žlázy s vnitřní sekrecí, která je uložena v komoře mezi dvěma hemisférami hluboko v mozku - pozn. Míša*). Ať už je pravda jakákoliv, důležité je, že **idea Lásky a Vůle pramení z podobného zdroje, nejde tedy o síly protikladné**. To má důležitý dopad, ke kterému bychom se měli jako lidské bytosti vrátit.

ANS (*v tuto chvíli autor myslí nervy, které vedou informace od mozku ke koncovým organům např. svalům a zpět do mozku - pozn. Míša*) se vzruší, pokud impulsy z šedé mozkové kůry se progresivně zvyšují a pro šedou kůru je stále těžší kontrolovat autonomní nervový systém (příkladem je rozčilení, vztek). Relativně malé množství stimulace šedé kůry způsobí, že šedá kůra začne pracovat efektivněji, ale vzrušení nad tento bod způsobí zhoršení výkonu. V okamžiku vzteku se stává těžké splnit relativně jednoduché požadavky (jako nalítí pití do skleničky, aniž bychom jej rozlili, vložit klíč do zámku atd.). Pokud stimulace dosáhne bodu, kdy je kůra zaplavená, můžeme dokonce zakusit fázi naprosté paniky, oslepující zuřivosti anebo okouzujícího vzrušení.

Hypothalamus je připojen přímo k thalamu, a leží pod ním (*jedná se o části mezimozku - thalamus je nazývan česky hrbol a hypothalamus jako podhrbolí, hypothalamus je také žláza s vnitřní sekrecí, je uložena velice blízko další žláze s vnitřní sekrecí hypofýze- podvěsku mozkovému, pro efektivitu práce, také jsou uloženy velice blízko limbickému systému a tedy mozku plazů - opět pro efektivitu práce - pozn. Míša*). Hypothalamus a thalamus jsou částí CNS. Na druhou stranu je ale hypothalamus více součástí ANS. Prakticky lze říci, že hypothalamus je nejvyšší bod, kde se ANS setkává s CNS. Tady v tomto malém útvaru jsou uložena nejvíce rozvinutá centra pro regulaci sexuálních funkcí, agrese, všeobecných emocí, teploty, hladu, žízně a dalších. Stejně jako jiná centra v mozku i hypothalamus kontroluje

spánek.

Autonomní tedy znamená samosprávná. ANS tedy není za normálních okolností pod kontrolou naší vědomé mysli, a velice často má přednost, anebo řekněme operuje v předstihu CNS, zejména v momentě krize. Takto můžete například zjistit, že odstraníme prsty z horkého předmětu, aniž bychom vědomě zaznamenali, že je horký (to si uvědomíme hned vzápětí). Také se můžeme rozběhnout proti naší vůli, pokud stojíme tvář v tvář nebezpečí, nehledě na vědomou snahu zůstat a být odvážným. Osoba, která se pokouší zůstat bdělá (tedy plně vědomá), může uspět jenom na krátký čas. Není možné soustředit se na dýchání v momentě kdy se staneme nevědomými. (Chápu, že nenávidíš svou ruku & toto pero; ale já jsem silnější. AL.II.11).

ANS je dále rozdělen na dva podsystemy: Sympatický a parasympatický nervový system (nadále vedeny pod zkratkami SNS a PNS). SNS je regulovaný zadní částí hypothalamu. SNS připravuje tělo na reakce v případě nouze. V angličtině se to nazývá fight or flight (*bojovat či utéct- jedná se o bezprostřední následky působení stresových hormonů, jejichž účinky na sobě jistě dobře znáte, v těle se to jeví jako soubor důležitých a okamžitých reakcí, které automaticky nastanou po vyplavení těchto hormonů za účelem zachránit vám životzrychlení tepu, nahrnutí krve do hlavy, lépe slyšíte a vidíte a lépe se rozhodujete, nahrnutím krve do svalů jste okamžitě připraveni vyvinout rychlost apod. - pozn. Míša*) někdy se, též anglicky, efekt těchto hormonů označuje jako zuřivost a strach. Nejspíš proto, že také tyto faktory mají za následek vyplavení stejných hormonů jako v okamžiku nebezpečí. SNS tedy ve chvíli ohrožení rozhodne o dodávkách krve do mozku a svalů, zatímco odnímá dostatek krve ostatním, v tuto chvíli nedůležitým částem organismu, jako žaludku a kůži, vylučovací soustavě. Omezí se tvorba slin a žaludečních šťáv, moči a stolice, zatímco se zrychlí tepová frekvence, dech atd.

PNS je naopak regulovaný přední částí hypothalamu, proto pracuje přesně obráceně než SNS. Zvyšuje tvorbu slin a žaludečních šťáv, usnadňuje vylučování a vyprazdňování, kontroluje aspekty sexuální připravenosti - jako erekci a zvlhčení pochvy (*účinky PNS na sobě poznáte především tím, že jste uvolnění, nebo při relaxačním cvičení - pozn. Míša*). Zde je jsou také uložena centra rozkoše. Pokud vědci implantují elektrodu do tohoto centra u zvířete, zvíře bude soustavně mačkat spouštěč, který aktivuje proud, stimulující se tak dlouho, až padne vyčerpáním.

Cerebellum = mozeček

Je vlastní ústřední velitelství ANS. Je to orgán velikosti jablka v zadní části hlavy, téměř zakrytý masou velkého mozku. Vývojově je mnohem starší než velký mozek a nikdy se nepřestal vyvíjet. Je to velmi komplexní orgán, stejně jako velký mozek, přesto zůstává neúplně přezkoumán lékařskou vědou. Pokud je mozeček rozdělen dole na polovic, jeho záhyby připomínají vzrostlý strom, proto jej středověcí anatomisté nazývali arbor vitae, Strom života. Přestože váží jenom 11% z hmotnosti velkého mozku, vzhledem k jeho komplikovaným záhybům a štěrbinám tvoří jeho povrch až 75% velikosti velkého mozku. Stejně jako velký mozek, také mozeček se skládá ze dvou hemisfér, pokrytých vrstvou šedé kůry. Mozeček přijímá rozsáhlé informace ze všech smyslových orgánů. V oblasti velkého mozku jsou tyto informace nebo projekce asociovány s prací vědomí.

Viz obr. 1 přílohy

Za normálních okolností (pokud jsme vzhůru) mozeček pracuje jako pomocník velkého mozku. Funguje jako ladič našich pohybů a rovnováhy. Jedinci s poškozeným mozečkem mají problém dosáhnout na cílový objekt, naklonit se přes něco anebo zachytit objekt rukou. Často vrávorají a pohybují se jako opilci.

Impulsy z orgánů těla stoupající do velkého mozku se - ještě než dosáhnou cíle - na cestě zkříží (*v prodloužené míše*), což v praxi znamená, že informace z levé části těla jde do pravé mozkové hemisféry velkého mozku a obráceně. Jakmile však informace vstoupí do mozečku, tyto impulsy již nepřestupují a zpráva z levé části těla jde do levé mozkové hemisféry a z pravé do pravé. Mozeček kromě sdílení vzestupných cest s velkým mozkiem má také cesty vlastní. Hlavním výsledkem této situace je, že zpráva z velkého mozku k cílovým orgánům ještě udělá malý okruh z mozečku zpátky do Velkého mozku a teprve potom se zkříží na cestě k cílovým orgánům, aby byl velký mozek informován o její cestě (*tady jsem volila vlastní slova, autor se vyjadřuje velice nešikovně zmiňuje efferent nervové cesty - tj. cesty od mozku nebo míchy k cílovým orgánům a hned vzápětí, zmiňuje že efferent zpráva cestuje z mozečku do velkého mozku, což je vzestupně a tedy afferent. Domnívám se, že tím myslí, že při sestupu zprávy z velkého mozku sestupná zpráva - nebo řekněme její kopie - cestuje z mozečku zpět do velkého mozku, aby byl velký mozek informován o přijetí rozkazu a teprve potom se na cestě k orgánům popř. svalům zkříží...*, protože - jak jsme si řekli dříve- *levá hemisféra ovládá pravou část těla a pravá levou - pozn. Míša*) Mozeček je levák. Nebo jinak: mozeček je odraz, zrcadlový obrázek velkého mozku. Jedinci, jejichž mozeček má větší vliv než je obvyklé, tedy budou nejspíš leváci. O tomto téměř neznámém orgánu se nedávno vynořila zajímavá fakta. V roce 1982 neuropsycholog R. Llinas objevil, že mozeček je zodpovědný za charakter našeho individuálního písma. Zde je tedy definitivní spojení s osobností člověka, ale také se schopností automatického psaní nebo kreslení. James Prescott, americký neuropsycholog, objevil, že mládě opa, zbaveného matky, trpí fyzickým poškozením mozečku. Mozkové buňky mozečku nejsou řádně propojeny. Některé z těchto poškození se jeví jako poškození motorických funkcí (kojenec se nepohybuje tak jako mláďata, které mají matku a jeho motorické schopnosti jsou značně nevyvinuté). Zbytek poškození se jeví jako přímý výsledek emocionální deprivace mláďate. Když dosáhne dospělosti, projevuje sociální a sexuální deviace nebo opům nenormální chování. To indikuje, že sexuální a sociální chování dospělého jedince je právě pod jurisdikcí mozečku.

Psaní, kreslení, sociální a sexuální dovednosti, dokonce i dobře koordinované pohyby, jsou všechno aktivity, které se učíme. Přestože můžeme vyvinout vědomou kontrolu, po většinu času jsou tyto aktivity automatické. Mozeček je takový autopilot těla. Pokud se učíme nové dovednosti, jako jízda na kole nebo plavání, začneme tím, že pužíváme šedou kůru velkého mozku. Přemýšlíme o tom, co děláme. Později, když už umíme jezdit na kole nebo plavat, tak činíme bez přemýšlení, nebo myslíme na něco jiného. Znamená to, že šedá kůra mozková předala nově naučenou dovednost mozečku. (Možná je důležité připomenout, že již nikdy nezapomeneme jak řídit kolo, tak plavat). Toto je také základ bojových umění: osoba je opravdu zkušená v tomto umění, pokud se její pohyby a reakce stanou automatickými. Věřím tomu, že není náhoda, že mnoho z bojových umění a vzdělávacích systémů v tomto umění jsou také cestou k duchovnímu osvícení.

Mozeček je tedy takový mozek uvnitř mozku. Jak jsme se přesvědčili, má přístup ke všem sensorickým i motorickým informacím a dovednostem a plnou kontrolu nad jejich výkonem, pokud je to nutné. Může tedy převzít kontrolu nad současným vědomým rozhodnutím, či přáním a je často procvičován ve fázích strachu, paniky, vzteku, sexuálního vzrušení, deprivace a únavy - všechny tyto stavy jsou známými pomůckami, jak vstoupit do vědomí gnose.

Specifické buňky v mozečku, nazývané jako Purkyňovy buňky (*jsou buňky se zvláštním tvarem placaté lahvičky, tak neobvyklé pro mozkové buňky, které obsahuje*

ve velkém množství právě šedá kůra mozečku, jsou nazvané po moravském fyziologovi J .E. Purkyně - pozn. Míša) , mohou na jednotlivou buňku utvořit až 100 000 spojení s ostatními vlákny v těle ve srovnání s 10 000 propojeními na jednu buňku velkého mozku. V mozečku je také nejvíce buňek v nejněvnitřnější vrstvě šedé kůry mozečku než v celém velkém mozku dohromady! Mozeček obdrží masivní množství dat z čelních laloků velkého mozku. Kromě těch volních, tedy na základě vůle obdržených zpráv, není ještě o obsahu zpráv z čelního laloku příliš známo. V naší před-savčí historii měl mozeček oči. Tento přidaný pár očí byl na povrchu hlavy, tam, kde určití plazi dneška mají pole senzitivní na světlo. Za mnoho uplynulých let tyto oči srostly a potopily se hluboko dovnitř mozku kde dnes formují šišinku (*epifýzu- žlázu s vnitřní sekrecí zodpovědnou za vyplavování hormonu melatoninu - schopnost organismu rozeznat den od noci - pozn. Míša*).

Epifýza- Šišinka

Šišinka je žláza s vnitřní sekrecí, která je veliká asi jako kulička hrášku s tvarem borovicové šišky a nachází se pohřbená hluboko uvnitř lebky mezi šedou a bílou tkání, teměř uprostřed střední linie mozku. Je senzitivní na změny světla.

Například Novozelánská ještěrka (Tuatara) má šteřbinu uprostřed své lebky pokrytou průhlednou membránou, která nechá proniknout sluneční světlo přímo do šišinky. Žláza okamžitě reaguje na změnu intenzity světla a pravděpodobně pomáhá kontrolovat zabarvení kůže této ještěrky a tak formuje její kamufláž.

Německý vědec Eberhardt Dodt ukázal šišinku jako přístroj na přijímání vlnové délky (*autor použil discriminator což je nějaký přístroj na měření vlnové délky světla, jehož český ekvivalent neznám - pozn. Míša*) , která přeměňuje energii světla určité vlnové délky na nervové impulzy uvnitř lidského těla. Tyto nervové impulzy stimulují produkci chemických hormonů, které ovlivní barvu těla a růst sexuálních orgánů. Přežití mnoha živočišných druhů záleží právě na reprodukci, omezenou na určitou sezónu v roce. Šišinka je takovým soudcem aktuální sezóny a činí tak právě podle délky a intenzity slunečního a měsíčního světla. Pokud jde o lidské bytosti, je nyní všeobecně známý vliv měsíčního světla přímo na množství menstruační krve a zdá se, že má vztah také k nejrůznějším hormonálním změnám v mužském těle.

Šišinka produkuje melatonin, který má na starosti rozšíření melaninu, pigmentu, který dává barvu naší kůži a vlasům. Melatonin je vyráběn v těle ze serotoninu, jehož je šišinka největším rezervoárem. Na serotoninu je zajímavé, že je klíčem k racionálnímu uvažování. Pokud je přítomen, uvažujeme souvisle a jasně, pokud nastane absence serotoninu v šišince, můžeme mít i halucinace. Hladina serotoninu je vysoce afektovaná drogou známou jako LSD. Molekuly této drogy cestují přímo do šišinky a dalších míst lidského mozku, kde je přítomný serotonin, a blokují jeho akci. LSD výlet (*trip tedy výlet tak je nazván bezprostřední účinek drogy... u nás se asi říká- lítá na LSD- nebo další ekvivalenty - pozn. Míša*)_ je tedy výsledek serotoninové nedostatečnosti organismu. Autor nenalezl žádné reference, které by tvrdily, že produkce serotoninu je ovlivněná množstvím slunečního světla obdrženého šišinkou, ale zdá se to jako logický výsledek. (to je světlo vyšší než zrak AL 51/117) (*překládám vlastními slovy, aspoň pro tentokrát, protože v tomto překladu, popřípadě v AJ originále to zní trefněji vzhledem k formulaci a zaměření tohoto odstavce. Vrátím se k autorově logickému výsledku produkce serotoninu na sluneční světlo.... chyby v produkci melatoninu potažmo serotoninu mají za následek depresivní stavy, stejně tak jako nedostatečnost slunečního světla - pozn. Míša*). _

Pokud je to pravda, pak je snadné vysvětlit, proč jsme schopni více vnímat nevědomé

procesy, stejně jako sny, v noci - víc než za bílého dne. Během nočních hodin hladina serotoninu klesne a vyčerpá bdělé vědomí. To by také vysvětlilo, proč je nejvíce tradičních magických obřadů a čarodějnických sabatů v noci. (Koneckonců to nemůže být vždycky z hlediska uchování tajemství, přecejenom pálení ohňů je vidět na vzdálené kilometry). Podobně, pokud jsou oči zavřené, působí jako prevence vstupu slunečního světla do mozku a stane se stejná věc, proto nejspíš většina motliteb, meditací, vizualizací atd. se dělá se zavřenýma očima.

Místo, kde sídlí nevědomí

Chilští Mapučové (*jihoaameričtí Indiáni - pozn. Míša*) uvažují o levé straně jako o asociaci všeho ženského. To je v souladu se spoustou dalších zdrojů. Mapučové také často asociují levici s dětmi, což je zajímavé, protože děti sní víc než dospělí, a ženy sní víc než muži. Děti mají také proporcionálně větší mozeček než dospělí, podobně jako ženy mají větší mozeček než muži. Lidé z východu mají největší mozečky na světě. Studie čínského mozku prokázala, že mozeček byl tak obrovský v porovnání s bělochy, že záhyby velkého mozku jej nemohly úplně zakrýt. Může to být pouhá náhoda, že Číňani nám přinesli Taoismus, I – Ťing, akupunkturu a bojová umění, zmiňovaná dřív? Proč vlastně nejvíc mystických učeních pochází z Východu? Taradja z Indonesie (*autor asi myslí Toraja, etnickou skupinu původních obyvatel Indonesie, dneska díky německým misionářům převážně katolíků, žijících ve vysokých horách - pozn Míša*) říkají, že levá reprezentuje smrt, nebo ty, kteří žijí v noci, popřípadě v podsvětí. Dokonce prý mrtví dělají všechno přesně obráceně než živí. Ano tedy v podsvětí značí Ne . Život je spojen s pravou, smrt s levou rukou. Mrtví jdou shora dolů a jsou černí, jinými slovy: mrtví jsou zrcadlem živých.

Myšlenka obsažená v našem běžném vyjadřování se týká toho, že nevědomá mysl existuje někde dole "pod" a vzadu "za". (*pod-vědomí doslovně znamená pod vědomou myslí, čili velice doslovně pod velkým mozkiem pokud se zamyslíme nad funkcí velkého mozku pozn. Míša*) Hovoříme o podvědomí jako o temné hlubině našich myslí, podsvětí, usínání, návratu zpět atd. Nevědomě tím poukazujeme na známý fakt, že mozeček je situován "pod" velkým mozkiem a také "za" velkým mozkiem, které je naším bdělým vědomím. Je docela jasné, že vědomá mysl je tedy složena z centrální nervové soustavy a nevědomá mysl z autonomní nervové soustavy. Mnoho psychologů včetně Freuda zaznamenalo silné spojení mezi nevědomým pocitem vinný a omlouváním se, nevědomý konflikt a jeho vliv na zažívací potíže, nevyřešené komplexy a porušené sexuální chování atd. Spánek a snění jsou tedy zcela pod správou autonomního nervového systému. Na základě těchto informací je jasné, že vědomá mysl musí být asociována s velkým mozkiem a nevědomá mysl s mozečkem. Crowley zmínil, že Hebrejské písmeno Qoph souvisí s měsícem a s mozečkem. Je to proto že oba září v noci, a oba ubývají a přibývají – tzn, že vědomí mozečku přichází ve chvíli kdy vědomí velkého mozku mizí do pozadí, tedy ustupuje. Crowley prohlašoval, že mozeček je místem kreativních a reproduktivních funkcí, jak jsme již zmínili výše. Qoph také reprezentuje tajnou energii ženy, proto zřejmě ženy byly asociovány s magií a čarodějnictvím víc než muži. Světlo zlatavého měsíce (vědomí mozečku) mizí za dne, kdy obloze kraluje sluneční světlo (vědomí velkého mozku). Skřítek je také symbolem mozečku, protože pobývá v podzemí a je malý, stejně jako mozeček je malou kopií velkého mozku.

Identita Nuit a Hadita

V roce 1923 v Paříži nějaký doktor Sollier provedl sérii experimentů za účelem prozkoumání fenoménu známého jako autoskopie. Jedná se o schopnost člověka v tranzu sledovat stav a strukturu svých vnitřních orgánů, v některých případech dokonce až do mikroskopického stupně. Jedna z pacientek byla schopna v její neodborné jazykové terminologii popsat žíly, srdce, plíce, průdušky až do jejich plicních komůrek, střeva, vaječníky, vejcovody, dělohu, ruce a nohy, svaly, šlachy, kostru včetně každého svalu i kostí na tváři a nakonec i strukturu mozku. Neměla žádné, ani normální povědomí o svých orgánech a jejich struktuře, a už vůbec ne o vaječnicích a mozku, které popsal až do jejich mikroskopické struktury. (Citováno z: *The secret Life of Humans* od autora Stana Goocheho) Zdá se tedy, že vědomí je schopno nějak cestovat po těle, a dodat vizuální obrazy nebo jiné smyslové otisky a předat je mozku, který je uloží k zapamatování. Ale pacientka byla v tranzu! Takže o jaké formě vědomí tu hovoříme? Může to být jediné vědomí mozečku, tedy "stínové vědomí", protože vědomí mozečku je nepřetržitě. Vědomí velkého mozku takové není, může se měnit, nebo dokonce vypnout právě ve stavu spaní, nebo tranzu. Osoba, která je v bezvědomí, nebo v komatu po nějaký čas, není schopna po probuzení z tohoto stavu určit kolik času uběhlo. Vědomí velkého mozku tedy myslí o sobě jako o nepřetržitě vědomí, protože nemá žádnou představu o čase, protože toto vědomí není obsaženo v čase. Pro příklad existuje fenomén známý jako mikrospánek, kdy jedinec usne s očima otevřenými, pro tak krátký okamžik jako dvě nebo tři vteřiny. Mark Twain zmínil takovou událost. Vzpomínal si na muže, který se přiblížil k jeho domu a pak jednoduše zmizel. Vyděšený tedy vběhnul dovnitř do domu a našel toho muže již uvnitř. Twain dospěl k tomu, že musel usnout na pár sekund, mezitím muž otevřel dveře a vstoupil dovnitř, přestože jeho vědomé vnímání se zdálo nepřetržitě.... jinými slovy, bdělé vědomí si pamatovalo všechno krom okamžiku kdy "spalo" a ten nedokázalo identifikovat, protože nevědělo o sobě, že spalo. /...vědomí setrvalosti existence.... AL.I.26/ Vědomí mozečku musí být nepřetržitě, protože nám říká kdy se máme nadechnout, a kontroluje naše srdce zdali tluče atd. Zatímco mozek spí, mozeček je vzhůru. Upíří se budí v noci a naše hrčky ožívají, když spíme. Naše sny jsou přímým vyjádřením života a vědomí v mozečku. Mozeček žije prostřednictvím mozku, tak jako měsíční světlo přichází skrz slunce. To znamená, že obsahy vědomí z hemisfér velkého mozku jsou využity ke svým vlastním účelům. Vědci v oblasti snění demonstrovali, že pokud bude jedinec nosit červené ochranné brýle 24 hodin denně, týden nebo více, třetí noci už bude snít 85% v červené barvě. To ukazuje, že obsahy našeho bdělého vědomí jsou zužitkovány právě mozečkem. Pokud mozeček obdrží všechny informace ze smyslových orgánů, pak je musí být schopen interpretovat. Protože však nemá přímé přístupy k smyslovým centrům, musí interpretovat informace použité ze vzpomínek velkého mozku jako reference. Jednoduchým příkladem je tlak vašich prstů na zavřená víčka, kdy vnímáte barvy a někdy tvary. Schopnost vidět barvu je ale závislá na světle, a vaše víčka jsou zavřená a prsty na ně tlačí, tzn. žádné světlo se dovnitř nedostane. Váš mozek používá paměť jednotlivé barvy, popřípadě tvaru, protože má už zkušenosti s určitým stimulem a jeho obdržení tak si jej dokreslí, popřípadě dooblékne po svém.

Informace jsou přenášeny buňkami mozku následujícím způsobem: Předmět působící jako stimulus z- působí, že neuron (*mozková buňka zodpovědná za přenos informace pozn. Míša*) vystřelí nebo zapálí elektrický proud. Toto stimuluje produkci určitých chemikálií neurotransmiterů, které mají za úkol spojení s další buňkou (*neurotransmitter - chemická sloučenina, např. acetylcholin, noradrenalin, serotonin a spousta dalších, která je vyloučena a zodpovědná za přenos informace z jednoho neuronu do druhého...* výběžky neuronů jsou blízko sebe, přesto ale nenavazují, tato

sloučenina přenese informaci právě do dalšího neuronu, ten pokračuje v elektrickém výboji, na konci svého dlouhého výběžku vyloučí neurotransmitter, aby signal přeskočil, aktivoval popř informoval další neuron v blízkosti o nové informaci - pozn. Míša). Během bdělého vědomí je velký mozek vysoce aktivní, je součástí velkého komplexu akcí denního života. Jeho nervová aktivita se jeví jako rytmické pulsy. Během spánku (nebo jakéhokoliv dalšího mentálního stavu myslí, kdy je vědomí vypnuté... jako např. při tranzu) neurony zablesknou nebo zažehnou elektrický signal jen nepravidelně. Nějaká aktivita se samosebou děje, ale chybí Ego, takže není nikdo, kdo by definoval přesně o jakou aktivitu se jedná. Během orgasmu, pro příklad, ukázalo EEG souhvězdí milionů neuronů uvnitř limbického systému, které vystřelovalo elektrický impulz současně, jako při epileptickém záchvatu. EEG také ukázalo kompletně potlačenou aktivitu v racionálních, poznávacích centrech šedé mozkové kůry velkého mozku. Elektrickým výbojům v limbickém systému předcházela výbuch v oblasti týlního laloku šedé mozkové kůry (kde dochází k zpracovávání vizuálních informací) přímo nad mozečkem. Toto je nejspíš vysvětlení, proč někteří lidé na začátku orgasmu vidí silný světelný záblesk. To dokazuje, že části mozku dokáží interpretovat některé nevizuální stimuly jako vizuální dojem. Mozeček může za některých situacích nějak vidět (a nezapomeňte, nemá oči) a jak šedá mozková kůra velkého mozku, která se nad ním sklání, jakou tu hraje úlohu v této hře? Jak by asi vypadaly nepravidelné záblesky aktivity mozkových buněk během spánku, nebo stavu vytržení- tranzu? Jako třpytivá nicota, možná...? (autor napsal "Nothingness with Twinkles... přirovnání z Crowleyova díla - pozn. Míša). Stejně jako oko potřebuje zrcadlo, aby vidělo samo sebe, mozek potřebuje svůj zrcadlový odraz v mozečku, aby byl schopen vnímat sám sebe. Mozeček užívá informací a zkušeností uložených ve velkém mozku, aby velký mozek interpretoval. Jediné s čím můžeme mozeček porovnat, jsou zkušenosti mozku, a v tomto případě nejvhodnější přirovnání je hvězdami posetá noční obloha nebo třpytivá nicota. Crowleyova *Star Sponge* vize je téměř perfektní popis v básnickém měřítku, jak se mozek jeví z pohledu mozečku (jedná se o vizi u jezera Pasquaney v Novém Hampshiru v roce 1916, kde Crowley použil přirovnání *Star Sponge* - ráda bych vám přeložila tento slovní obrat, ale bohužel nemám ono básnické střevo, a kdybych tak učinila doslovně, poškodila bych tím vizi mistra, takže bude muset stačit třpytivá nicota zmiňovaná dříve, vesměs se domnívám, že slovním spojením naráží na schopnost vesmíru vtáhnout, pohltit, nebo také se smrštít a roztáhnout - pozn. Míša).

Viz obr. 2 přílohy

Teď by mělo být zřejmé, že představa Nuit, Bohyně Noční Oblohy je obrázek Velkého mozku (Já jsem nad vámi... AL I.13). Pokud je to pravda, pak jistě musí být pravda, že Hadit je obrázkem mozečku, černého dvojčete ukrytého uvnitř nás. (Nu! Úkryt Haita. ALII.67) Přesněji řečeno, pokud zvážíme funkci jednotlivých orgánů, pak Nuit je spíše vědomí Centrálního nervového systému, zatímco Hadit je autonomní nervový systém. (....Já, Hadit, jsem doplňkem Nu, mé nevěsty. Já jsem rozprostřen a Khab je jméno mého domu." AL.II. 68). Hadit, tak jak je znázorněn na Stele of Revealing - jako okřídlený glóbus (*Stele of Revealing = Egyptský artefakt, posvátný Thelemistům, který byl utvořen na oslavu smrti Thébského Velekněze Ankh-f-n-khonsu tento byl služebníkem Boha Mentu-někdy ztotožňován s Ra, aby to vůbec nebylo zajímavé, obrázek Boha Mentu, na který jsem narazila na Internetu spíš připomíná Hora - pozn. Míša*) může být interpretován jako mezimozek a tedy hypothalamus a limbický systém, s tím, že dvě hemisféry velkého mozku jsou křídla, a dva hadi jsou téměř doslovnou podobou hippocampu. Hippocampus je asociován jako část limbického systému obsahující emoce, učení, a krátkodobou paměť. Toto postavení okřídleného glóbu a hadů je více zřejmé z Caducea- symbolu Stromu života,

tak jak jej známe. Pokud střední hůl, oloko které se vinou hadi, reprezentuje páteřní kanál, pak můžeme vidět, že vede přímo k mezimozku limbickému systemu, a dohromady, spolu s mozečkem, tvoří nejstarší část lidského mozku. Jak hadí síla (*kundalini*) stoupá po páteřním kanálu, jsou to přesně tato centra mozku, která jsou aktivovaná,

Hlavní nervové cesty mozečku jsou pozemskou manifestací Setových Tunelů, tak jak jsou dokumentovány v díle Kennetha Granta: *Noční strana Ráje (Nightside of Eden)*. Ilustrace řezu jedné z hemisfér mozečku ukazuje, že je zde jedenáct hlavních tunelů, tedy dvaadvacet v celém mozečku. Jedinci, kteří mají zkušenosti s tunely (*domnívám se že, - the Tunnels- ... je autorovým označením zkušenosti mnoha lidí, kteří zažili klinickou smrt - pozn. Míša*) prakticky vizuálně zakusili vlastního mozečku. Emmanuel Swedenborg tvrdil, že andělé, kteří jej navštěvovali, osídlili jeho mozeček, a v 16. století lékař Jerome Cardin také prohlašoval, že jeho stav tranzu přišel právě odtud. Z mé vlastní zkušenosti tranzu mohu potvrdit, že tento stav jakoby kompletně zamlžil normální bdělé vědomí. Bylo to jako kdyby přetekl hrneček, nebo jako velká vlna vody, která postupovala odzadu mé hlavy dopředu. Někdy je to také cítit jako padání dozadu do vše-pohlcující tmy.

Lokace Daath

Mozeček je připojen přes Varolův most ke zbytku mozku. Varolův mostem s prodlouženou míchou a středním mozkiem také formují mozkový kmen. Varolův most je opravdu takový most mezi mozečkem a velkým mozkiem. A je to přímo tady v mozkovém kmeni, kde informace přeskočí zprava doleva a obráceně, jak jsme zmiňovali dříve (*myslí překřížení pyramidových drah, které je v prodloužené míše - pozn. Míša*) . Hluboko uvnitř Varolova mostu je jakási mřížovina nervových buněk s krátkými vlákny, známými jako retikulární formace. Zde jsou centra pro kontrolu dýchání, srdeční činnosti a krevního tlaku (všechny tyto, ač nevědomé procesy- vcelku běžně ovlivňují jogíni). Nanejvýš důležité jsou zde uloženy buňky, které kontrolují stav našeho vědomí (paradoxně můžeme trénovat aktivity těchto buněk). Jejich nejdůležitější činností je zpracování informací, za plného, probuzeného vědomí. Pokud jejich aktivita klesne, my buď usínáme nebo vstupujeme do transu. Například pokud dojde k poklesu vaši vědomé činnosti, je dovoleno dalšímu vědomí vstoupit na scénu. Jsou to speciálně tyto retikulární buňky... buňky retikulární formace, které jsou bránou, nebo mostem ke křižovatce cest extáze, které jsou zmiňovány v mýtech a legendách jako vstup do začarovaného království, alternativního světa nebo prostě mimo. Jinými slovy, Daath a mimo znamená mimo vědomí velkého mozku . Dokonce toto mimo bylo popisováno jako zrcadlo, nebo jakýkoliv povrch odrážející obraz jako třeba bazén, takže i tady jsou reference k přestupu jinam. Pokud hovoříme o zrcadlech, důvodem, proč upíři a duchové nezpůsobují odraz v zrcadle tkví jednoduše v tom, žei již odrazem jsou. Podobně jako Doppelgänger fenomén (to je úkaz, kdy se jedinec vidí sám sebe dvakrát a tento druhý obraz nemůže být odrazem v lesklém povrchu) je často reportován, kdy tyto dvojníci jsou viděni jenom od pasu nahoru, a obráceně vlevo je vpravo, což silně připomíná zrcadlo.

Viz obr. 4 v příloze

Podstata vědomí

Zdá se, že vědomí může cestovat po celém těle. Jakkoliv, jde především o smysl vnímání, který se dokáže dotknout každého koutu lidského těla dokonce dosáhne i mimo něj, a to neustále. Za určitých okolností může být toto vnímání soustředěno na specifické lokace. Většinou toto soustředěné vnímání residuje v naší hlavě, protože tam smyslové orgány poskytují okno do celého světa. / "Do jednoho paláce vedou čtyři brány" AL.I.51/ Mohlo by být řečeno, že mozek a nervový systém hrají úlohu jakéhosi objektivu, který dokáže kamkoliv soustředit pozornost a dokáže kamkoliv vyslat i vědomí. Na nějaké úrovni jsme neustále vnímaví o všem co se děje v prostředí ve kterém se právě nacházíme. (zvuky, vůně, obrazy, tlak věcí, které máme na sobě, jejich povrchová struktura, teplota, pozice našeho těla a nekonečné množství funkcí, které se dějí uvnitř našeho těla.) Tento stupěň vědomí ne vždy mizí po "zapnutí" bdělého vědomí velkého mozku navzdory symbolickému vyjádření, kdy se mrtví navracejí zpět do svých příbytků pod zemí při východu slunce. V experimentech které proběhly poměrně nedávno hypnotizovaná osoba byla schopna vykonat požadavek 2 minuty po probuzení z tohoto hypnotického "spánku". Když byla hypnotizovaná znovu, po úspěšném vykonání svého úkolu, vědci se ptali jak je možné, že tato osoba věděla kolik času uběhlo, odpověď zněla: "Vnitřní já jednoduše počítalo 120 secund!" Toto demonstruje stupeň aktivního vnímání, o kterém za normálních okolností nejsme uvědoměni i za stavu bdělého vědomí. Toto neustálé uvědoměni jeví se přítomné, i když za stavu bdění často potlačeno aktivitami bdělého vědomí velkého mozku. Mentální aktivita myšlenek, dělá takový hluk, že my nemůžeme slyšet co naše druhé stínové vědomí říká. Proto všechny modlitby, meditace atd. mají jeden úkol, a tím je ztišit bdělou mysl aspoň na malý okamžik. Na základě tohoto zjištění je zřejmé, že proces snění je kontinuální i když jsme probuzeni, protože toto stínové vědomí je stále přítomno. Jde jen o to, že si jej neuvědomujeme ve stavu bdělého vědomí.

Uznávanou pravdou bývalo, že snění nastává jedině když vstoupíme do fáze spánku nazývané REM (rapid eye movement – spánek kdy sníme a rychle se nám pohybují oční víčka) často zmiňován také pod názvem aktivní spánek, ale nyní se zdá, že se jedná o pouhou reakci během procesu spánku, protože noční můry a chození ve spánku nastávají většinou mimo tento REM spánek, často v průběhu tichého spánku. Během experimentů na zvířatech, kdy jim dopřávali právě REM spánkovou deprivaci...jenom málo z nich ukazovalo abnormální chování v bdělém stavu a i když po tomto experimentu všechna zvířata nahrazovala tento REM spánek právě tím, že upadla velice rychle do této spánkové fáze, překvapivě se zjistilo, že mnoho ze zvířat vzalo tento spánek bez snění naprosto bez příznaků. Toto bylo pochopitelně zcela neočekávané zjištění. Bylo zjištěno že v průběhu spánku dochází k elektrickým výbojům v různých částech mozku přesně před počátkem aktivního spánku (tedy REM fáze), a tato elektrická aktivita pokračuje i během aktivního spánku. Během deprivace aktivního spánku se začala tato elektrická aktivita projevat i v takzvaném tichém spánku a dokonce i během nespavosti, nebo neklidného spánku, kdy se jedinec často budí. Toto tedy vnucuje myšlenku, že zvířata měla halucinace, ale protože se jich na to nemůžeme zeptat, tak si nemůžeme být jistí. Tato elektrická aktivita byla zaznamenána především ve Varolově mostu a v occipitálním tedy týlním laloku šedé mozkové kůry velkého mozku. Absence negativních příznaků u některých zvířat naznačovala že fáze aktivního spánku a tedy snění musí pokračovat i mimo tuto fázi. Probuzení zvířete nebo člověka zatímco sní vypadá jako, že velký mozek přestane monitorovat toto snění ve stavu bdělosti, přesto tento proces pokračuje i nadále, zatímco bdělé mozkové vědomí zaostří pozornost na své myšlenky a záležitosti. Bdělé vědomí je potom tedy schopno zapamatovat jenom tu sekci, kterou monitorovalo během spánkového procesu jako sen. Elektrická aktivita zmiňovaná výše by byla

právě vstup mozečkového vědomí na scénu, jehož aktivita začala oblastí Varolova mostu (čili Daath) a aktivita týlního laloku šedé kůry nastala právě pro schopnost monitorování a uschovávání do paměti pro případ potřeby.

Skoro to vypadá, jako bychom měli dvě úplně oddělená vědomí, dokonce totálně opozitní jedno druhému, a na povrchu se zdá, že ani jedno není schopno zaznamenat svůj druhý protějšek. Přesto, nejenom, že o sobě vědí (jak můžeme snadno zjistit pokud hloubeme v naší psyché), oni jsou paradoxně jedno vědomí, které se jeví jako rozdělené do dvou protějšků. Pomáhá představa Möbius papírku.. jedná se o proužek papíru, který je jednou otočen ale jeho konce jsou spojené... (point asi bude "nerozdělené") jakoby formovaly prsten. (*můžete se podívat na http://en.wikipedia.org/wiki/M%C3%B6bius_strip pozn. Míša*) Přestože se zdá, že má dvě strany, má ve skutečnosti jednu pokračující stranu, jak může být dokázáno nakreslením linky po celé délce papírku. Toto je důvod proč se naše myšlení zdá dualistické, přesto nevědomě cítíme tuto skutečnost, protože jí vyjadřujeme slovy.expressionismus a tak?

Mimochodem v jazyce je mnoho slov, které znějí identicky, ale mají kompletně opozitní význam. Slovo cleave, například, v AJ znamená rozštípit se, rozdělit může také znamenat přilepit se k sobě, přilnout, zůstat spolu (*trochu to připomíná zain a kartu Milenců, kdy pověstný meč je nástrojem rozdělení, ale také spojení - pozn. Míša*) další ze slov mají identickou výslovnost v AJ, i když se píšou jinak... raise znamená pozvednout a raze znamená zarovnat /se zemí/. Aktuální původ těchto náhod je tématem pro další článek a sahá až do úplného počátku humanity, tedy k našemu tvoření.

Vědomá mysl pracuje přijetím informací pomocí smyslů a vytvoří vnitřní zobrazení těchto externích událostí. Nevědomá mysl pracuje diametrálně obráceně k vědomé mysli a sice její hlavní síla spočívá v produkci externích obrazů, které však vytváří uvnitř sebe, na nejvyšší příčce jako halucinace nebo vize, ale v konečné fázi jako skutečný objektivní fenomén. Nejsnadnější metodou jak vstoupit do mysli je hypnóza a v dostupné literatuře k tomuto předmětu jsou popsány některé z pozoruhodných případů. Jeden hovoří o šestnáctiletém chlapci, který měl kožní onemocnění Ichtyosiform erythrodermia (*genetické onemocnění kůže, které se projevuje šupinkama na povrchu místy s červenými fleky, na některých často afektovaných místech i zrohovatělou pokožkou pozn. Míša*). Chlapec měl tlustou černou vrstvu zrohovatělé kůže na celém těle kromě obličeje, krku a prsou. Tato vrstva byla tvrdá jako nehty a kdykoliv se předklonil, nebo ohnul končetiny, kůže praskla a vytékala z ní zápachající tekutina s krví. Všechny pokusy léčby selhaly, až do té doby, kdy byl v roce 1951 hypnotizován a instruován, že jeho levá ruka se vyléčí. Po pěti dnech se skutečně tvrdá vrstva kůže zjemnila a odloupla. Po deseti dnech byla ruka zdravá. Následně byl proces opakován a zahrnul celé tělo, s velkým úspěchem. Důležitým faktem je, že se jednalo o nemoc genetického původu. Podle slov doktora, který chlapce vyšetřil: „ je to anatomicky nedovyvinutý defekt, jako třeba koňská noha (*chodidlo vtočené dovnitř a směrem dolů pozn. Míša*)" Ti, kteří praktikují Magii jsou si jistě vědomi faktu, že změna může nastat jedině ve shodě s vůlí, ale zdá se, že v nynějších letech je tendencí omezit Magii na psychologii učí tak ty sám. Popsaný případ tak demonstruje, že šestnáctiletý chlapec pomocí hypnózy dosáhl hluboko do mikroskopických hlubin své bytosti a přepsal genetický defekt, který měl od narození.

Dokonce mnohem více působivý příklad transformace nastal 23. března 1933, kdy se Dr. Gerald Kirkland, vládní lékařský úředník v Zibabwe, stal svědkem rituálního „šakalího tance“ nespécifikovaného kmene původních obyvatel. O Kirklandově přítomnosti tito účastníci kmenového rituálu nevěděli, což znamenalo, že byl schopen sledovat událost až do konce. Po bezprostředním tancování v kombinaci s bubnováním a konzumací nahnílého kusu masa, pití nějakého likéru a opakovaném divokém pohlavním styku s několika ženami, dva z obyvatelů kmene se opravdu proměnili

v šakaly. Kirkland byl zkušený lékařský úředník, sebevědomý dost na to, aby věděl, že riskuje odsouzení společnosti se ztrátou zaměstnání vydáním článku na toto téma.

Logické závěry obou výše uvedených příkladů jsou jasné. Jsme schopni tvarovat naše tělo do jakékoliv formy pokud věříme, že tato bude vhodná našemu prostředí. Pokud mám být více specifický, můžeme způsobit změnu, nejenom v našem vnějším prostředí, ale také v nás, hluboko až ke genetické úrovni.

Závěr

Nuit a Hadit representují obrácené polaritu vědomí. Pokud se vrátím k přirovnání elektromagnetického pole na počátku této eseje, Nuit a Hadit mohou být kladné a záporné pole vědomí. Fyziologicky, Hádít je representován, nebo je tvořen okolo dvou hemisfér Mozečku a Nuit je representována, nebo je tvořena okolo dvou hemisfér Velkého mozku. Čtyři hemisféry dohromady tvoří jednotlivou entitu, symbolizovanou jednoduchou mandalou: Znamením Bestie. (AL III. 46).

Viz obr. 5 v příloze

Tato entita je jejich dítětem, Ra-Hoor-Khuitem. Nuit a Hadit jsou dvě plně vyvinuté osobnosti, které se vyvinuly z dvou základních energií personalitu – intelektu a libida. Obě obsahují dvě universa zkušeností. Je na ně nahlíženo (jak fyziologicky i tak jako je vykresleno v Liber AL) jako na dvě úplně rozdílné dokonce protichůdné síly. Opravdovým a skutečným důvodem jejich protichůdných vlastností je paradoxně sjednocení a schopnost oplodnění se. (Neboť jsem v zájmu lásky rozdělena, kvůli naději na spojení AL.I.29) Z některých úhlů pohledu si můžeme představit Nuit a Hadita jako stabilní binární systém jako Sirius A a Sirius B. (nejjasnější dvojhvězda je v souhvězdí Velký pes pod Orionem pozn. Míša) Obě persóny obíhají okolo sebe, každá z nich zabráňuje té druhé odletět daleko do vesmírného prostoru. Neurózy, psychózy a schizofrenie jsou následky toho, kdy jedna persóna ztratí kontakt se svou družkou.

Podstatou pro všechny mystické obory je sjednotit tyto zdánlivě oddělené typy vědomí, rozpustit iluze obou forem za úkolem vytvořit třetí formu. Toto „dítě“ jeví známky kvalit, které ani jeden z jeho rodičů neprojevil v jejich plné síle. K sjednocení dochází přesně v tom okamžiku, kdy se rozdíl mezi dvěma osobnostmi projevují nejvíc v tuto chvíli dochází k jejich rozpuštění. (...“ Vy sami nečiňte žádného rozdílu mezi jednou věcí & těmi ostatními; vždyť tudy kráčí bolest. AL.I.22)

Jednota nejvyšší, zjevila se (AL.II.37) nejvíc je to vidět na tvoření uměleckého díla, ale také na jeho prohlížení, kdy dochází ke sjednocení myšlenek, pocitů, formy a obsahu, inspirace a uskutečnění. Prožitek z uměleckého díla uvolňuje kontroverzních nutkavých myšlenek a pocitů, uspokojením obou těchto kvalit ve stejný okamžik. Toto je skutečnost bytí, která přijímá a znovu posílá dál a souběžně rozpouští protějšky objektivní i subjektivní reality. (Toto je stvoření světa, protože bolest z rozdělení není ničím a radost ze smrti vším. AL.I.30) Toto není návratem k více primitivní a jednodušší úrovni vnímání, ale všemohoucí síla, která nás tlačí dopředu v naší evoluční historii. („Toto znovustvoří svět...“ AL.I.53). Přestože žádný experiment ještě nebyl proveden, přesto se domnívám, a nyní spekuluji, že pokud muž a žena dosáhnou tohoto čistého vědomí, tohoto sjednocení obou pólů, pak bude dědičné, to znamená, že děti budou narozeni s tímto sjednoceným vědomím automaticky. (...“tehdy s ní zplodím dítě mocnější všech králů země...” AL III.45) Možná jsme všichni zrozeni v tomto stavu jednoty, ale byli jsme vtlačeni do „vnitřního rozdělení“ násilím abychom mohly sdílet stejné vnímání jako společnost, ve které žijeme. Tak

zvané magické síly jsou produktem tohoto jednotného stavu vědomí, pro psychologické důvody uvedené dříve. Mágové, kteří chtějí získat pouze sílu bez duchovního rozvoje a dosažení sjednocení, pak nepochopili smysl. Zlákáni půvabem světa fenoménů na krátký okamžik, nedokázali vidět, že lze dosáhnout stavu, kde všechny jejich touhy jednoduše zmizí (Jsou to blázni, kdož lidstvo vzývají; jak jejich bohové, tak & ti lidé jsou blázni. AL.I.11) Mnoho z nich nemají kuráž nechat za sebou jejich triviální obavy, ale pokud se někdo chová v harmonii se svou Pravou Vůlí, pak nepotřebuje dělat kouzla na peníze, nebo nového milence atd. Jak řekl Austin Spare: „Magie je přirozenou schopností jedince, „přivábit“ bez nutnosti se zeptat“ Spare dal důraz na to „bez nutnosti se zeptat“, ale pro účel této eseje dávám důraz na „přirozenou schopnost“ Spare také věděl, co Kenneth Grant vysvětluje ve svých knihách, že stav prvotního poznání je fyziologický stav, nikoliv metafyzický. Pokud Láska přesahuje potřebu řídit a potřebovat (které jsou důležitými atributy touhy) Vůle je zapojena. Touha stimuluje imaginaci, tedy obrazotvornou fakultu naší kreativity. Vytvořená energie, řekněme sexuálním spojením se stane živnou půdou a dítě může být zroeno. Láska pod Vůlí je proto takovým aktem, kdy je kreativita použita přímo prostřednictvím touhy, směrem k vytyčenému cíli, než, že by bylo touze povoleno přicházet namátkou nebo bez formy. Láska a Vůle jsou přítomny v každém opravdovém aktu. Láska a Vůle jsou cestami jak vytvářet vědomí; dohromady spolu tvoří splynutí obou pólů vědomí, které nás sjednotí se vším stvořeným. (Láska pod Vůlí AL I.57). Kontrolovaná imaginace je nástrojem tohoto spojení, každým aktem Lásky pod Vůlí formujeme sebe a svět kolem nás.

viz ještě přílohu obr. 6 a Míšin komentář, kterým vysvětluje anatomii.